

Utorak, 03.05.2011.g.

Ne može čovjek vjerovati koliko mu se lijepih stvari može dogoditi na misi. Jednostavno mi je nepojmljivo kako sam veliki dio života živio bez toga. I kako u onom načinu života, kakvog sam živio do prije dvije godine, nisam uopće mogao spoznati kakva se ljepota osjećaja i misli krije između hladnih zidova crkve.

U nedjelju došao sam na jutarnju misu kao i svaki dan. Pokleknuo se i prekrizio pred oltarom i krenuo u sakristiju da tamo malo pogledam tekst čitanja koje sam trebao čitati na misi. To brzo pogledam i vratim se natrag sjesti u prvu klupu, otkuda mi je najbrže doći pred mikrofon radi čitanja, da se tamo, zajedno sa ostalim vjernicima, pomolim Krunicu. To nikada ne želim prepustiti. Kada se svi naši glasovi stope u jedan "...SVETA MARIJO, MAJKO BOŽJA, MOLIM Z
A
NAS
GRJEŠNIKE
SADA
I
NA
ČAS

SMRTI
NAŠE.
AMEN.",
prekrasan osjećaj.

I tako krenem iz sakristije da si sjednem u tu prvu klupu. Inače je uvijek prazna. Ali sada, tu gdje sam si ja na kraju uvijek sjedio, tu je sada bila jedna torba, onako nemarno prebačena preko klupe, a nešto dalje sjedila je jedna žena. Srednjih godina i molila i molila. Gledala je na kipove svetaca i Isusa iznad oltara, i molila. Činilo mi se da moli neku krunicu Gospodinu ili zazive. I ništa, ja si sjednem na drugi kraj klupe. Osjetio sam da je ta žena u nekoj velikoj potrebi, nisam ju htio smetati.

**I glas joj je bio tako molećiv, na rubu suza. I POGLEDAM JA GOSPODINOV KIP IZNAD O
LTARA
I
POMOLIM
MU
SE
KRATKO,
DA
SE
SMILUJE
OVOJ
ŽENI
DO
MENE
I
DA
JOJ
OPROSTI
GRIJEHE.
ZNA
ON**

**NJEZINE
POTREBE.**

I kad je krenulo zajedničko moljenje Krunice, žena se molila na glas cijelu Krunicu. S toliko voljom i željom i predanošću, da su mi suze krenule. VELIKA JE BILA NJEZINA POTREBA.

A onda je između nas sjela jedna starija žena. I svi smo se zajedno molili. Pa je počela misa. I čujem tu staru ženu kraj mene kako lijepo pjeva. Godine su tu ali glas joj kao u djevojke. I ona druga žena je pjevala ali nije imala neki glas a malo je i zavlačila, kao da traži intonaciju. ALI, PJEVALA
JE
ONAKO
KAKO
ZNA,
OD
SRCA,
IZ
DUŠE,
SVOJEM
GOSPODINU.

A tokom mise bilo je više tih pjesmi i molitvi koje su se pjevale. I ja volim pjevati pa sam se sa svojim dubljim glasom dobro uklopio sa visokim glasom one starije žene do mene. A i ona druga žena isto se trudila i lijepo je pjevala pojedine dijelove pjesmi i molitve.

I U JEDNOM TRENUTKU OSJETIM STRAŠAN SKLAD NAS TROJE VJERNIKA, U PRVOJ K
LUPI
PRED
OLTAROM.
PJEVALI
SMO
IZ
SVEG
GLASA.
JA,
JEDAN
VELIKI
GRIJEŠNIK
I
OBRAĆENIK,
JEDNA
STARA
ŽENA
NA
KRAJU
SVOJEG
ŽIVOTA,
I
JEDNA
ŽENA
PREPUNA
JADA
I
ČEMERA.
PJEVALI
SMO
SVOJEMU
GOSPODINU.

NEMA TIH OVOZEMALJSKIH SILA KOJE BI TAKOVO TROJE LJUDI OKUPILO JEDNOG D
O
DRUGOG,
DA
PJEVAJU
IZ
SVEGA
SRCA,
RADOSNO.
TO
SAMO
MOŽE
GOSPODIN. (
idu mi suze)

I da mi je netko kazao da će mi dati ne znam koliko novaca da se tada dignem i odem van iz
crkve,

JA
BIH
MU
SE
SAMO
NASMIJAO.

**NEMA
TIH
NOVACA**

·
**NEMA
TIH
NOVACA
NI
ZA
OVE
SUZE
RADOSNICE
KOJE
SADA
PLAČEM.
NEIZMJERNE
SU
TO
I
NEPROCJENJIVE
MILOSTI
KOJE
GOSPODIN
DAJE**

ONIMA
KOJI
MU
SE
PREDAJU.

O GOSPODINE MOJ, HVALA TI ZA TE DVIJE ŽENE, HVALA TI ZA TE TRENUTKE. BUDI
MILOSTIV
PREMA
NJIMA
I
USLIŠI
IM
NJIHOVE
MOLITVE.
TI
ZNAŠ
ŠTO
IM
JE
POTREBNO.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

